

Arnaud Amaury

Opát z Cîteaux

neslávny vodca križiakov proti Katarom

James McDonald

(V latinčine: Arnaldus Amalricus, v angličtine Arnald Amalric, alebo Arnold Aimery)

V úlohe opáta z Cîteaux, Arnaud bol hlavným opátom Cisterciánskeho mníšskeho rádu. Tak, ako Svätý Dominik, ktorý ho nasledoval, vzal si za úlohu konvertovať údajne heretických Katarov z Languedoku späť k pravej katolíckej cirkvi. Jeho kázania rovnako, ako kázania Svätého Dominika, vošli do dejín ako rozsiahle a ponižujúce fiasko, nevyhnutne hanba pre cirkevné knieža so zlatými ústami, ktorý tvrdil, že mu samotný Boh pomáha.

Arnaud a iní Cisterciánski opáti spolu so Svätým Dominikom (so svätožiarou) drvia bezbranných Katarov pod svojimi nohami. Obrázok predstavuje posvätenú verziu genocídy Katarov.

Ako to podáva Pieseň o Katarských Vojnách, languedocký ľud sa z neho smial a nazvali ho hlupákom [verš 3]. Nevšimli si ho a opovrhovali všetkým, čo povedal [verš 4]. Keď kázal, podotýkali jeden druhému: „*Ara roda l'abelha*“ – „Ten čmeliak tu zase hlasno obletuje.“ [verš 46]. Voltaire písal vo svojom Príbahu Križiackej Vojny proti ľudu Languedoku: „*L'abbé de Cîteaux paraissait avec l'équipage d'un prince. Il voulut en vain parler en apôtre; le peuple lui criait: Quittez le luxe ou le sermon*“ – „Opát z Cîteaux sa dostavil so sprievodom kniežaťa. Strácal čas, keď sa snažil hovoriť ako apoštol; ľud na neho kričal: „Zriekni sa alebo svojho nadmerného blahobytu, alebo svojho kázania.“

Tak, ako to platilo o Svätom Dominikovi, aj Arnaudovou odpoveďou bolo zorganizovať smrť a záhubu pre tých, čo boli zodpovední za jeho poníženie. Vražda jedného z jeho mníchov, Pierre de Castelnau, z opátstva vo Fontfroide, poskytla príležitosť a čoskoro sa zločin pripísal Raymondovi VI, grófovi z Toulouse, napriek tomu, že neboli proti nemu žiadne dôkazy a nikdy sa nekonalo akékoľvek súdne konanie, ktorého sa gróf domáhal. Po svojom stretnutí s Arnaudom, začal pápež Inocent III kázať o oficiálnej križiackej vojne proti obyvateľom Languedoku a súčasne vydal tajné pokyny svojmu notárovi Milovi v tom zmysle, že Raymonda treba zničiť bez ohľadu na jeho skutočné činy.

Arnanda menovali ako vojenského veliteľa križiakov pre priebeh počiatkových etáp vojny v roku 1209. Bolo to normálnym opatrením v tom čase, ale Arnaudova láska k teroru a zabíjaniu bola asi nadpriemerná, aj pre vysokopostaveného cirkevného predstaviteľa. Bol to on, kto bol zodpovedný za hromadné upaľovanie „mnohých heretikov a mnohých počestných žien“ v Casseneuil, za masaker v Béziers, kde bolo zavraždených približne 20 000 mužov, žien a detí v skutku „kresťanskej dobročinnosti“, ako aj za nesmrteľné slová „Pobite ich všetkých, pán si rozpozna svojich“. On bol tiež zodpovedný za obliehanie Carcassonne, a za zajatie Raymond-Roger Trencavela, vikomta z

Carcassonne, Béziers, Albi a Razès počas prvého krížového výjazdu – čo viedlo k pádu Carcassonne. On dorazil k Minerve práve v čase na to, aby zariadil smrť 140 ľudí, ktorých životy by boli ináč ušetrené.

Mesto Carcassonne padlo v dôsledku zrady, keď počas obliehania v roku 1209 Roger-Raymond vyšiel z hradieb jednáť o podmienkach s Arnaudom Amaurym. Vtedy menovali Šimona Montforta za držiteľa Raymond-Rogerovej krajiny. Krátko nato, 10. novembra, Roger-Raymond zomrel vo vlastnej väznici vo veku 24 rokov.

To, že táto krížová vojna bola v skutočnosti vojnou proti národu Okcítanie a nie trestom za jediné vraždu, je jasné z tej skutočnosti, že ju viedli proti územiám Raymond-Roger Trencavela a nie proti územiám Raymonda VI (ktorý sa sám pripojil ku krížovej výprave). Pokiaľ sa vie, Raymond - Rogerovi nedali žiadne varovanie, ani príležitosť vyjadriť sa k obvineniam, ktoré na neho uvalili.

Po ukončení prvej etapy oficiálnej krížovej vojny, Arnaud sa snažil nájsť vysokopostaveného francúzskeho aristokrata, ktorý by obsadil územia, ale ani jeden úlohu neprijal. Napokon, a zatiaľ čo vystupoval v mene pápeža, Arnaud nariadil Šimonovi z Montfortu, aby sa ujal nemožnej úlohy.

Arnaud sa neskôr stal arcibiskupom z Narbonne.

Dnes si svet najlepšie pamätá Arnauda za jeho pokyny tesne pred začiatkom béziérskeho masakru. V latinčine „*Cædite eos. Novit enim Dominus qui sunt eius*“; „Pobite ich všetkých, pán si

rozpozná svojich“, vo francúzštine „*Tuez-les tous, Dieu reconnaîtra les siens*“; v angličtine „*Kill them all. God will know his own*“.

V nedávnej minulosti sa objavili hlasy vyjadrujúce pochyby o tom, či Arnaud Amaury skutočne vyslovil slová, ktoré sa mu pripisujú a to sa stalo bodom nezhôd medzi katolíckymi snažiacimi sa ospravedlniť cirkev a inými. Tu je zhrnutie dôležitých argumentov a ich zdrojov:

Dôvody, udávané obhajcami cirkvi prečo sa má pochybovať, že by Arnaud Amaury bol vyslovil slová „Zabite ich všetkých...“ :

- Tieto slová sú príliš hrozné na to, aby ich vyslovil akýkoľvek vysokopostavený predstaviteľ cirkvi.
- Taký koncept je od svojho základu nekresťanský.
- Katolícka encyklopédia (v angličtine), pod „Albigenci“ tvrdí, že Arnaud Amaury nikdy nevyslovil tieto slová: „Netvorské slová: ‚Zabite všetkých; Boh si rozpozná svojich‘, ktoré vraj pápežský legát vyslovil pri páde Béziers, neboli nikdy vyslovené.“ (Tamizey de Larroque, Rev. des quest. hist. 1866, I, 168-91.)
- Nie je dôvod myslieť si, že Arnaud by bol plánoval takýto masaker - mohol sa uskutočniť v dôsledku rozbesnenia hordy križiakov.
- Tento druh brutálnosti je nezhodný s príkazom ‚Nezabiješ‘.
- Dané slová neboli zaznamenané počas príslušnej udalosti, ale len o niekoľko rokov neskôr.
- Bolo by to neobyčajné, možno dokonca jedinečné, že by cirkevný predstaviteľ dal rozkaz zmasakrovať celé mesto.
- Jestvuje len jeden záznam o tejto udalosti.

V ďalšom texte po každom z týchto nedoložených „dôvodov“ nasleduje rozbor príslušných dejinne zaznamenaných skutočností.

„Vykupiteľský majestát Jeho (Kristovej) lásky sa odhaľoval v Jeho uctievaní prostredníctvom veľkolepých jatiek.“

Mark Pegg

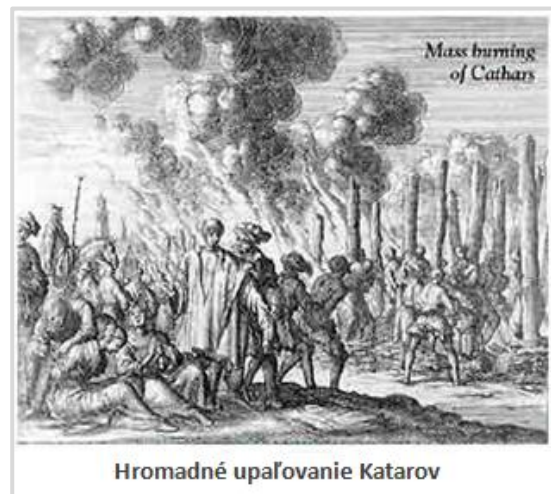
- „Slová ‚Pobite ich všetkých, pán si rozpozna svojich‘ sú príliš hrozné na to, aby ich vyslovil akýkoľvek vysokopostavený predstaviteľ cirkvi.“

Tieto slová sú v súlade so zaznamenanými výroky iných vysokopostavených členov cirkvi toho času, z ktorých mnohí boli tiež vojenskými veliteľmi. Takí vodcovia často hovorili o zničení, alebo o vyhľadení skupín a sami boli zodpovední za masové vyvražďovanie. Tak, ako takmer všetky ich výroky ospravedlňujúce zabíjanie všeobecne a genocídy obzvlášť, aj tento výrok je zakotvený v písme. Citát sa zakladá na Timotejovi 2:19.

Iným príkladom je výňatok z Piesne o Katarských Vojnách [Pieseň, verš 214], ktorý zaznamenal hrozby Bertranda, istého rímskeho kardinála, ohľadom obliehania Toulouse (1216-1218), menej ako o dekádu po masakri v Béziers (táto hrozba sa zakladá na tých častiach Starého Testamentu, ktoré chvália genocídy):

*Que • I cardenal de Roma prezicans e ligans
Que la mortz e lo glazis an tot primeiramens,
Aissi que dins Tholoza ni • ls apertenemens
Negus hom no i remanga ni nulha res vivens
Ni dona ni donzela ni nulha femna prens
Ni outra creatura ni nulhs enfans laitens,
Que tuit prengan martiri en las flamas ardens.*

Rímsky kardinál prehlásil, že smrť a jatky musia viesť cestu a že v okolí Toulouse žiadny muž nesmie ostať nažive ani šľachtičná, dievčina, či tehotná žena, ani žiadny iný tvor, ani len žiadny kojenec, ale všetci musia zomrieť v horiacich plameňoch.

Takýto princíp sa nevzťahoval len na vodcov krížovej vojny, ale formulovali ho aj iní predstavitelia cirkvi. Učenec v oblasti práva z Bologne, Johannes Teutonicus, písal v roku 1217 (okolo toho istého času) v príspevku o Gratianovi: „Ak sa dá doložiť, že sa heretici nájdu v akomkoľvek meste, v takom prípade je možné upáliť všetkých jeho obyvateľov.“ [Johannes Teutonicus, Glossa ordinaria to Gratian's Decretum, editované Augustinom and Prosper Caravitaom (Benátky, Apud iuntas, 1605) – ako citované v Mark Pegg, Najsvätejšia vojna (A Most Holy War), OUP, 2008, strana 77]

- „Taký koncept je od svojho základu nekresťanský.“

Myšlienka „zabite ich všetkých“ a nech si to Boh dá do priadku s ich Dušami, je populárna medzi tradicionalistickými kresťanmi. Je dokonca charakteristicky kresťanskou. Jej obsah dáva zmysel len tým, čo veria v nebo a v posmrtný život. Tento výrok by nedával zmysel ateistom. Nebolo by ťažké nájsť kresťanov aj dnes, ktorí si osvojujú také názory. Oddaní veriaci v amerických armádnych

jednotkách, včítane ich námorníkov a mimoriadnych jednotiek obľubujú trošku upravenú verziu: „Zabi ich všetkých a Boh nech si ich roztriedi“ („Kill 'em all and let God sort 'em out.“)

Táto veta sa nájde vytlačená na tričkách, ktoré sa predávajú vo vojenských základniach – Výrok dokonca slúži ako neoficiálne motto niektorým organizáciám americkej polície a vojska.

Vyhľadávaním prostredníctvom Googlu dňa 19. apríla 2014, sa ponúкло 98 300 ochotných dodávateľov. 11. decembra 2006 ich James (autor) našiel jeden a štvrt' milióna (1 230 000)!

The image shows a Google search interface for the query "Kill 'em all T shirt". The search results show approximately 98,300 results found in 0.28 seconds. Below the search bar, there are tabs for "Web", "Images", "Shopping", "Videos", "News", and "More". The "Images" tab is selected, displaying a grid of various t-shirt designs. A large, prominent image of a t-shirt is shown on the right side of the search results. This t-shirt features a skull wearing a red beret with a white cross, and the text "KILL 'EM ALL" at the top and "Let God Sort 'Em Out!" at the bottom. Below the search results, there is a link to an eBay listing for "Kill Em All T Shirt" priced at £7.99.

- „Katólicka encyklopédia (v angličtine), pod „Albigenci“ tvrdí, že Arnaud Amaury nikdy nevyslovil tieto slová. „Netvorské slová: ‚Zabite všetkých; Boh si rozpozná svojich‘ ktoré vraj pápežský legát vyslovil pri páde Béziers, neboli nikdy vyslovené.“ (Tamizey de Larroque, Rev. des quest. hist. 1866, I, 168-91.)

Tieto slová sa všeobecne považovali za fakt po mnohé stáročia.

Nikoho ani nenapadlo popierať, že tieto slová boli vyslovené, až do devätnásteho storočia, kedy katolícka cirkev po prvý raz pocítila potrebu zdôvodňovať záznamy zapísané o nej v dejinných zdrojoch. Tamizey de Larroque neponúka žiadny opodstatnený dôvod, prečo by sa malo pochybovať o vyslovení týchto slov a katolícka encyklopédia neponúka žiadny dôvod k tomu, aby sme verili mužovi, ktorý žil pol tisícročia po udalosti, namiesto sympatickým kronikárom z toho istého obdobia.

- „Nie je dôvod myslieť si, že Arnaud by bol plánoval takýto masaker - mohol sa uskutočniť v dôsledku rozbesnenia hordy križiakov.“

Masaker vykazuje črty zhodné s popisom križiackych stratégií, ako boli tieto zaznamenané súčasnými kronikármi, včítane zo sympatizujúcich zdrojov. Podľa Piesne, [verš 5] Inocent III, Arnaud, Milo a 12 kardinálov, plánovali svoju stratégiu v Ríme na začiatku roku 1208:

Tam to bolo, že urobili rozhodnutie, ktoré viedlo k toľkému žiaľu, ktoré zanechalo toľko mŕtvych, s ich vnútornosťami rozliatymi na zem, toľko veľkých paní a krásnych dievok nahých a studených, vyzlečených z ich šiat a skvelých hábov. Od Montpellieru až po Bordeaux, hockto sa vzoprel, mal byť úplne zničený.

Zase, podľa Piesne, [verš 21], križiacka armáda pod Arnaudovým velením potvrdila plány masového vraždenia, presne ako bol ten, čo sa udial, tesne pred obliehaním Béziers.

„Panstvo z Francúzska a z Paríža, laici a klerici, kniežatá a šľachta, všetci sa dohodli, že križiacka armáda napadne každú dŕžavu, každú baštu, ktorá odmietne sa vzdať a všetci majú byť pobití spolu a na mieste, ako náhle padnú hradby.“

Pričom zdôvodnenie tejto stratégie je takto jednoznačné:

„V takom prípade by sa nestretli nikde so žiadnym odporom, lebo muži by boli natoľko zhrození z toho, čo sa už stalo. Na takom základe dobili Montreal a Fanjeaux a okolité oblasti. Ináč, sľubujem ti, by ich nikdy neboli dobili. Preto ich zmasakrovali v Béziers, pobili ich všetkých.“

Zase, nie menej ako tri zdroje nám tvrdia, že Renaud de Montpeyroux, biskup z Béziers, potom, čo sa radil s križiakmi, naznačil obyvateľom, že ich krv by bola na ich hlavách, ak sa mesto nevzdá a nevydá svojich Katarov. (Pieseň 16-17, Historia albigensis §89, ako aj list od Arnauda a Mila Inocentovi III, o ktorom bude viac nižšie). Toto je verzia z Piesne:

... ak odmietli nasledovať túto radu [biskupovu] riskovali, že stratia všetko a sami podľahnú meču.

Ako nás WA a MD Sibly upozornili, „Tieto popisy navrhujú, že v tejto etape križiaci nemali v úmysle ušetriť tých, čo sa im postavili na odpor a jatky v Béziers sú dôkazom toho, že sa to tam tak aj uskutočnilo.“ (WA a MD Sibly, Dejiny Albigénskej krížovej vojny (The History of the Albigensian Crusade), Príloha B, str. 292

- „Tento druh brutálnosti je nezhodný s prikázaním ‚Nezabiješ‘“.

Arnaud propagoval túto križiacku vojnu presne s cieľom zabíjania. Celý dôvod akejkolvek krížovej výpravy bola Svätá Vojna – v ktorej sa zabíjajú nepriatelia. Raymond-Roger Trencavel, vikomt z Béziers už ponúkol, že sa vzdá, než začalo obliehanie - to znamená, že križiaci sa ľahko mohli vyhnúť krvi prelievaniu, ak by boli chceli.

Slová „Pobite ich všetkých...“ sú v súlade so všetkým, čo vieme o charaktere a záznamoch ohľadom Arnauda Amauryho, ktorý sa zjavne chopil každej príležitosti zväčšiť čo najviac počet mŕtvych medzi tými, ktorých považoval za svojich nepriateľov. Potom, čo poverili preslávene brutálneho Šimona z Montfortu, aby prebral vojenské velenie nad križiakmi, Arnaud Amaury v úlohe pápežského legáta z času na čas zvrátil jeho rozhodnutia, dožadujúc sa tvrdších trestných opatrení, než aké by volil Šimon, ako napríklad v Minerve.

Ako to jeden z dejepiscov podáva, „mimoriadna svätosť a mimoriadna krutosť nikdy neboli nezhodné počas krížovej vojny - dokonca a častejšie ako nie, šli spolu ruka v ruku ako otázka nutnosti. Vykupiteľský majestát Jeho (Kristovej) lásky sa odhaľoval v Jeho uctievaní prostredníctvom veľkolepých jatiek. (Mark Pegg, Najsvätejšia Vojna, OUP, 2008, str. 161).

Je tiež dôležité, že v žiadnom zo súčasných záznamov a komentárov, ani len jediný katolícky autor nezaznamenáva ani len známku ľútosti v spojitosti s masakrom. Práve naopak, je ospevovaný ako spravodlivý a inšpirovaný Bohom. Toto je samo o sebe dôkazom, že pre svätých križiakov boli takéto hrozné krutosti dokonale normálnou udalosťou.

- „Dané slová neboli zaznamenané počas príslušnej udalosti, ale len o niekoľko rokov neskôr.“

Niektorí z tých, čo sa snažia ospravedlniť cirkev tvrdia, že to bolo až o viac ako o 60 rokov neskôr.

Slová „*Caedite eos. Novit enim Dominus qui sunt eius*“ po prvý raz zaznamenal (so súhlasom) Cisterciánsky kronikár, Caesarius z Heisterbachu (c1180-1250) vo svojej práci o zázrakoch (Caesarius Heisterbachensis monachi ordinis Cisterciensis, *Dialogus miraculorum*, ed. J. Strange, Cologne, 1851, J. M. Heberle, Zväzok 2, 296-8). Časový odstup, ktorý sa udial medzi udalosťou a jej záznamom, nie je presne určený. Mohol sa pohybovať v rozmedzí niekoľkých týždňov, až mesiacov. V každom prípade nemohlo ubehnúť viac ako 40 rokov od

Caesariovej smrti v roku 1250. Takže v krajnom prípade by tu bol časový odstup porovnateľný so životom Ježiša a časom, kedy sa začali spisovať Jeho slová. Nie je jasné, prečo by sa mali uplatňovať rozdielne kritériá a to tak, že v jednom prípade časový odstup nič neznamená a v druhom prípade úplne znehodnocuje informáciu.

Caesarius bol v kritickom období, v roku 1209 dospelý, a predpokladá sa, že mal osobné spojenie na križiakov a hlavne na iných Cisterciánov, ktorí sa zúčastnili Albigénskej krížovej vojny. Ďalej sa zdá byť dobre informovaný – netvrdí nič, čo by protirečilo skutočnostiam známym z niekoľkých iných uznávaných zdrojov a navyše dodáva ďalšie presvedčivé podrobnosti o tom, ako sa obliehajúcim vojakom podarilo prelomiť obranu mesta.

Na začiatku Kapitoly XXI svojej práce udáva: „V časoch pápeža Inocenta, ktorý bol predchodcom súčasného pápeža Honorio, ... Na to, aby túto vetu mohol napísať, Honorius III (následovník Inocenta III) musel byť ešte nažive. Honorius zomrel 18. marca 1227, z čoho vyplýva, že Caesarius nemohol písať túto svoju prácu viac ako dvadsať rokov po masakri v Béziers. Ak by sme mali spochybniť spoľahlivosť tohto zdroja na základe prípadného časového odstupu, tak by sme museli spochybniť takmer všetky stredoveké kroniky na tom istom základe.“

Text poskytuje ďalšie užitočné nápovede - napríklad, že Raymond VI z Toulouse bol ešte nažive v čase jeho písania. (Raymond VI z Toulouse zomrel v roku 1223). A zase, kardinál biskup Conrad bol pápežským legátom proti Katarom v tom čase, čo ďalej obmedzuje možný rozsah časového odstupu na medzi rokmi 1220 - 1223, najviac pätnásť rokov po Béziers.

- „Bolo by to neobyčajné, možno jedinečné, že by cirkevný predstaviteľ dal rozkaz zmasakrovať celé mesto.“

Nie je to neobyčajné a už vôbec nie jedinečné, že by sa našli príklady cirkevných predstaviteľov vo velení masakrov ako bol tento – a zatiaľ čo citovali pápeža ako zdroj svojich pokynov.

Máme niekoľko iných príkladov z katarských vojen – napríklad, keď kardinál Bertrand nabádal križiakov pred mestom Toulouse v roku 1217, nenechal nikoho na pochybách, že „každý jeden“ z tých, čo žili v meste, majú byť zmasakrovaní, vrátane a presne, aj Katolíci, deti a nemluvňatá a dôrazne ženy, chorí a zranení.

... Znovu dobite mesto, zmocnite sa každého domu! Nedovoľte jedinému mužovi, či žene ujsť zaživa, žiadny kostol, žiadna relikvia, žiadny útulok ich nesmie chrániť, lebo svätý Rím vyriekol svoj rozsudok: ostrý meč smrti sa ich dotkne. Tak ako ja som dobrý a svätý muž, hodný a lojálny, ako sú oni vinní, zlí a zatratení, nech ostrá oceľ skosí každého z nich (Pieseň, verš 187).

V skutočnosti sa križiakom nepodarilo dobyť mesto, takže táto hrozba masakru sa nenaplnila.

Masakre „božích nepriateľov“ sa nepovažovali len za potrebné, ale za akosi „milostivé“ a úplne v súlade s božou vôľou. V novembri roku 1225 sa vyše tisíc vysokopostavených cirkevných predstaviteľov dostavilo na cirkevný koncil v Bourges. Zúčastnilo sa ho 112 arcibiskupov a biskupov, viac ako 500 opátov, mnoho dekanov a arcidekanov a viac ako 100 predstaviteľov kongregácií katedrál. Bolo to už po značnom odstupe času od masakru v Béziers a každý jeden z účastníkov by bol o ňom vedel, no napriek tomu sa nevyskytlo ani najmenšie spomenutie zo strany koncilu, že križiaci by sa mali postarať o to, aby sa také krutosti už nikdy nezopakovali. Tak, ako francúzsky básnik Philip Mousket spieval o tom neskôr „Jeden a všetci, cirkev jednohlasne rozhodla, že v mene Boha a v mene milosti, Albigénci majú byť zničení. (Citované v Kay, Richard. Koncil z Bourges, The Council of Bourges, 1225: A documentary History. Aldershot, Ashgate, 2002, p311.)

- „Jestvuje len jeden záznam o tejto udalosti.“

Len jeden záznam jestvuje o väčšine udalostí stredovekých dejín. Za normálnych okolností sa také záznamy nevylučujú, ak len nie sú na to dobré dôvody, ako napríklad, že svedectvo podal nepriateľský svedok, alebo ak sa jedná o nemožnosť.

Len niekoľko mesiacov po masakri v Béziers, sa Šimon z Montfortu stretol so situáciou, kedy sa malo rozhodnúť o osude dvoch heretikov v Castres. Jeden z nich sa zriekol svojej viery, ale druhý odmietol. Križiaci sa nevedeli dohodnúť, či ho majú upáliť zaživa, alebo či mu majú dovoliť žiť. Šimon sa chopil iniciatívy a navrhol nasledovný rozsudok: ak heretik hovoril pravdu, tak plamene vyhasia jeho hriechy a pôjde do neba; ak klame, tak ho plamene pošlú do pekla [Historia 112-3]. Presne takáto voľba úsudku sa pripisuje Arnaudovi krátky čas predtým. Rozhodne, rozsah zabíjania je rozdielny, ale princíp je ten istý. Podobné formulovanie úsudkov nie je zaznamenané inde (a preto sa Arnaudove slová dodnes ozývajú

s takou hrôzou). Môže to byť zhoda okolností? Alebo sa skôr zdá, že Šimon zopakoval príklad svojho učiteľa, Arnauda v Béziers, nedlho predtým?

Slová sú v súlade s udalosťami v Béziers pod velením Arnauda Amauryho. Arnaud bol vrcholovým veliteľom križiackeho vojska v Béziers. Podľa najsympatickejšieho zdroja (Historia Albigensis od Pierre Des Vaux-de-Cernay, súčasného kronikára a Cisterciána, ktorý sa osobne zúčastnil diania v križiackej armáde) každý, kto bol v meste, bol zmasakrovaný, včítane novorodiatok. Nezdá sa pravdepodobné, že najvyšší veliteľ božej svätej armády by nebol dokázal zachrániť život jediného dieťaťa, ak by bol chcel.

Slová sú v súlade s inými záznamami toho času, včítane Arnaudovho listu pápežovi Inocentovi III po masakri v Béziers, v ktorom popisuje masaker ako súčasť Bohom riadenej udalosti. Tvrdí, že „Naši muži [nostri] neušetrili nikoho, bez ohľadu na postavenie, sex, alebo vek, podrobili meču takmer 20 000 ľudí. ...

Po týchto skvelých jatkách bolo celé mesto zbúrané a spálené, zatiaľ čo božia pomsta akoby zázrakom uplatňovala svoj hnev.“

(Patrologia latinae cursus completus, series Latina, 221 vols., ed. J-P Migne (1844-64), Paris, Vol. 216:col 139)

Prebrané z www.cathar.info

Z angličtiny do slovenčiny preložila Corascendea, novodobá katarská parféta.

www.dhaxem.com

© 2014 - 2015